

מז:

עין משפט
נר מצוה

ר"א ב מ"א פ"א מהל'
ע"ו הלכה טו סמג שם
טוש"ע י"ד פ"י קטט סעיף
טו:

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

מיתא האמורה לבני נח אינו אלא סיף (נפיל טו): **סמוך ענין** לו. סמך ענין המכשף לשוכב עם צהמה. ענין פרשה: **שוכב עם** **בצק** **במקילה**. הא ילפינן לה בצאי פרקין) מדמיהם עם דכתיב עם בפרשה קדושים תהיו (ויקרא כ) וגמרי' לה מאוב ידעווי דכתיב צהו בצקן ירגמו ויפוטו דמיהם עם (ויקרא כ): רבי יהודה לא דריש סמוכין: **גזילא**. את זה מדין מיתות קלות לסקילה החמורה מכוון: **אלא**. מכלל ופרט **בצק**. כל המכשפים היו וכבר חייב צהן הכחוש מיתה דכתיב לא תחיה למה יאלו להוסיפין בעצמן ולתחוב צהן

ובי פפני שפסב: מהכא דייק
בריש יבמות (דף ד' וס' וס'^א)
יהודה כל דריש מסומין ענללח ואו"ס
שאו"י הכא דלח דריש משוס דאיכא
יו"ס דמפקא מסומין בדררש רבי
יו"ס הגלילי דלח תחיה מלא
תחיה כל נשמה בדפריק מדע דלטו
רבי עקיבא דליף מלא תחיה
בדפסקלה מי יומא דלח ס"ל כריבנן
לדרשין מסומין אלח ע"כ משוס
דאיכא ג"ס דלח תחיה כל נשמה
דמפקא מסומין וי"ל דדייק מלישנא
לרבי יהודה דלמר וי תמי שמבו
משמע דנשוס מקוס לא לדרשין:
לחלון

מיתה אחת בן עזאי אומר נאמר ימכשפה
לא תחיה ונאמר כל שוכב עם בהמה מות
יומת סמכו ענין לו מה שוכב עם בהמה
בסקילה אף מכשף בסקילה אמר לו רבי
יהודה וי מפני שסמכו ענין לו נוציא לזה
בסקילה אלא אוב וידעוין בכלל מכשפים
היו ולמה יצאו להקיש עליהן ולומר לך מה
אוב וידעוין בסקילה אף מכשף בסקילה
לרבי יהודה נמי ליהו אוב וידעוין שני
כתובים הבאים כאחד וכל שני כתובין
הבאין כאחד אין מלמדיו אמר רבי זכריה
עדא אמרה קסבר ר' יהודה שני כתובין
הבאין כאחד מלמדיו אמר רבי יוחנן למה

מן התורה כל דבר שהיה בכלל וכל
הוא הכלל וכו' עני כסובין: הוה
לוי למכסח ויז' לא אוב לא ידעוין
ולשמוק: עדא אמר: כמו הדא
אמרה זאת אומרת: קסבר ר' יהודה
וכו'. וכל דוכתי דלמר אלח לא תחיה
מלמדיו וכל דוכתי דלמר לא תחיה
היא ומהכא ילפינן: כספיש: טוטרקון
כחש מפלחא של מעלה שעל מי שגור
לחיות ממיתין: אפילו כספיש: אין
בין כח לפני גורמו שאין כח מלמדיו:
מסוי כרעיש: לעשות לו מכשפות:
אס מספיש: מילתין. אס אס מלחלח
לעשות לו מכשפות עשי: אין עוד
מלמדו כסוי. ואס המקוס חפץ כי

מַעֲלָה: 'אֵין עוֹד מַלְבָּדוֹ אֲמַר רַבִּי חֲנִינָא אֶפְיִלוּ לְדַבֵּר כְּשֵׁפִים הָיְיָה אֵיחָתָא דְּהוּת קָא מַהֲדַרָא לְמַשְׁקַל עֵפְרָא מְתוּתֵי כְרַעֲיָה דְּרַבִּי חֲנִינָא אֲמַר לֵה אִי מִסְתִּיעֵת זִיל עֵבִיד אֵין עוֹד מַלְבָּדוֹ כְּתִיב אֵינִי וְהֵאמַר רַבִּי יוֹחָנָן לְמָה נִקְרָא שְׁמֹן מִכְשָׁפִים שֶׁמֶכַחֲשִׁין פְּמִלֵּא שֶׁל מַעֲלָה שְׁאֵנִי רַבִּי חֲנִינָא דִּנְפִישׁ וְזוֹתִיהָ אֲמַר רַבִּי אֵיבִיב בַּר נַגְרִי אֲמַר רַבִּי חֲיִיָּא בַּר אָבָא 'בְּלִמְטָהִים אֵלֹ מַעֲשֵׂה שְׂדִים 'בְּלִמְטָהִים אֵלֹ מַעֲשֵׂה כְּשָׁפִים וְכֵן הוּא אֹמֵר 'וְאֵת הַחֵטְ הַחֲרִיב הַמִּתְחַלֶּכֶת אֲמַר אֲבִי 'דְּקִפִּד אֲמָנָא שֶׁד דִּלָּא קִפִּד אֲמָנָא כְּשֵׁפִים אֲמַר אֲבִי 'הַלְכּוֹת כְּשֵׁפִים כְּהַלְכּוֹת שְׁבַת יֵשׁ מִהֵן בִּסְקִילָה וְיֵשׁ מִהֵן פְּטוֹר אֲבָל אֲסוּר וְיֵשׁ מִהֵן מוֹתֵר לְכַתְחַלָּה "הַעוֹשָׂה מַעֲשֵׂה בִּסְקִילָה הָאֻחוּז אֶת הָעֵינִים פְּטוֹר אֲבָל אֲסוּר מוֹתֵר לְכַתְחַלָּה "בְּדִרְבַּח חֲנִינָא וּרְבִי אוֹשְׁעִיָּא כֹל מַעֲלִי שְׁבַתָּא הוּוּ עֶסְקִי בַּהֲלָכוֹת 'צִיּוּרָה וּמִיבִירִי לְהוּ עֵיגָלָא תִּילְתָּא וְאֲכָלִי לֵיהָ אֲמַר רַב אֲשִׁי חוּינָא לֵיהָ לֵאבּוּה דְּקִרְנָא דִּנְפִין וְשִׁדִּי כִּרְיִיב דִּישְׂרִיא מִנְחִירָה "וְיֹאמְרוּ הַחֲרוּטוּמִּים אֵל פֶּרַעָה אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הִיא אֲמַר ר' "אֵלְעִיזֹר מִיבִין שְׁאֵין הֲשֵׁד יִכּוֹל לְבִרְאוֹת בְּרִיה פְּחוֹת מִכְשַׁעוֹרָה רַב פֶּפֶא אֲמַר אֲתֵּלְתֵּם אֶפְיִלוּ כְּגַמְלָא גַּמְלָא גַּמְלָא בְּרִי הֵאֵן מִיכְוִנָּה לֵיהָ הֵאֵן לֹא מִיכְוִנָּה לֵיהָ א"ל רַב לְרַבִּי חֲיִיָּא לְדִידִי חוּי לִי הֵהוּא מִיַּעֲצָא דְּשַׁקְלִיָּה לְסַפְסִירָא וְגִידִידָה לְגַמְלָא וְטֹרֵף לֵיהָ כְּטַבְלָא וְקַם אֲמַר לֵיהָ לְכַתֵּר הֵכִי דָם וּפְרַתָּא מִי הוּאִי אֵלָא הֵהִיא אֲחִיזִת עֵינִים הוּוּ עֵזִירִי אֵיקֻלַּע לְאַלְכֶסְנֶרְדִּיא שֶׁל מְצָרִים וְכֵן חֲמוּרָא כִי מִמָּא לֵאשְׁקִיָּיהָ מִיָּא פִּשְׁר וְקַם גַּמְלָא דּוֹסְקִנְתָּא אֲמַרְוּ לֵיהָ אִי לֹא עֵזִירִי אֶת לֹא הוּוּ מַהֲדִרְגִּין לָךְ מִי אֵיכָא דּוֹבִין מִידִי כְּבֹא וְלֹא בְּדִיק לֵיהָ אֲמַיָּא: יֵנָּא אֵיקֻלַּע לְהֵהוּא אוֹשְׁפִיָּא אֲמַר לְהוּ אֲשַׁקֵּין מִיָּא קְרִיבֵי שְׁתִּיתָא חוּזָא דִּקְרָא מִרְחָשֵׁן שְׁפוּתָהּ שְׂרָא פּוֹרְתָא מִינִיהָ הוּוּ עַקְרִיב אֲמַר לְהוּ אָנָּה שְׁתָּאִי מִדִּידִכו אֲתוּן גַּמִּי שְׁתוּ מִרְדִּי אֲשַׁקִּיָּה הוּאִי חֲמוּרָא כְּבֹבָה סָלִיק לְשׁוּקָא אֲתָא חֲבֵרְתָּה שְׁפֵרָה לֵה חוּיָה דְּרַכִּיב וְקָאִי אֵאִיתָתָא בְּשׁוּקָא *וְתַעֲלֵי הַצִּפְרַדֵּעַ וְתַכְסֵּם אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲמַר ר' אֵלְעִיזֹר צִפְרַדֵּעַ אֶחָת הִיחָה הַשְּׂרִיצָה וּמִלֵּאָה כֹּל אֶרֶץ מִצְרַיִם כְּתָנָא רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר צִפְרַדֵּעַ אֶחָת הִיחָה וּמִלֵּאָה כֹּל אֶרֶץ מִצְרַיִם "אֲמַר לוֹ רַבִּי אֵלְעִיזֹר בֶּן עֲזַרְיָה עֲקִיבָא מַה לָּךְ אֲצַל הַגֵּדָה כֹּלָּה מִדְּבִרְתוֹךְ וְלָךְ אֲצַל נַעֲרִים וְאֵהֲלוֹת צִפְרַדֵּעַ אֶחָת הִיחָה שְׂרָקָה לָהֶם וְהֵם כָּאוּ: אֲמַר ר' עֲקִיבָא כו': וְהָא

ע"י שם קדושה שלו הוא: **אבנא דקרבנא**. מכשף היה: **מנפץ**. חוטמו ככת. מוקי"ר כלע"ו: **ושדי כריכי דשיאי מנחירו**. מנפץ הכיכות של מעלים: **אבנא אלהים** היא. מהו וז של ניס לא על ידי משפוח כהה אלא על פי הקצ"ה דאין לחטומים יכולת בה: לא **מחלי כרי**. אין יכול לבדוא אפסיי דיה גדולה אלא כשהעד צריך לבדיות גדולה הוא מאסף ומצא מן ההפקר: **האי מוכנר ליה**. בדיות גדולות נוחים לקבצא וקבצא אלה אפסיי יחד אלו אלא ביה קטנא איה נאכפת מאד בה כה לבא ממקום רחוק: **הכי גרסין אמר לו רב רב**. הייא ולא גרסין איני: **טייעא**. קוחר ערבי: **שרא ספסירא** וגידיה **לנמליה**. נעל חרב וחתך גמל לאכרים. גידיה כמו ראיהו מגיד דבפרק בתרא דיבמות ודף קא: **וטרף ליה בעטלא וקס**. שקשקש לו בזוג אשקיליא כלע"ו ועמד לו על רגליו: **אמר לו**. רבי חייא לרב: **לכפר הכי רבי הורא**. אחר שעמד הגמל כלום נמצאת שם כללון מן הדס והפרש: **ההוא אהוס עניס** הוא. ולא מגיד הוא שאני יכול להחיות המת: **פער**. נמס מכשפות. מן מילי מכשפות נבדקן על מים חיים וינמוחין: **קס גמלא דסוקינא**. נעשה החמור דף של גשור שעשו חתלה את הדף חמור. גמלא גשר. סוקינא מן עץ הוא: **איבא דובין מידעס כה** וכו'. כלומר יש לוקח ציור האלה שמוחקת בכספים שום חסודה ואינו בודקת על המים: **ינאי איקלט כהיהא אופסיוא**. ולא גרסין רבי ינאי דלאו מיעליה הוא שעשה בכספים: **ספסירא**. קמה ערוף במים: **חייב דמרחשן ספסירא**. **ינאי האשה** המביאה לו המשקה שיהו ספסירי נעות הירש ששפנתי היא: **שרא ספסירא**. מן המשקה לארץ ועשו עקרים: **אנא סתאי מדידכו**. לא גלה להם הדבר שהבין בדבר והראה עצמו כאלו שזה: **הוא חמרא**. האשה נעשית חמור: **רכבה**. ינאי וסליק שבוקא: **פסירא לה**. מוחת את הכספים ומורה לקדמותה: **הנפרדע**. אחת משמע: **הסירה**. ממעיה וינאי ולדות: **מדבריוך**. נמט מדברין פסירא להלות נעשים ואהלות שהן חמורים ובהם אחת מחודד ולא בהגדה: **שרקא להם**. ושמעו קולה כל הנפרדים שבעולם וזה כאלו: **והא**

מסורת הש"ס

(א) ברכות כא: יצמות דל
(ג) וקידושין דל
(ג) וסס לה
(ד) חולין דל (ה) לעיל סס
(ז) וזל לאעור דל (ח) לעיל לה
סוע"א לענין תשכב וסור
לכל דרש וז תחלת בירוש'
דפרקין ה"ו (ט) כס"א
כס"א (י) ברכות כס"ב
ומכלל כלל (כ) וזל אלי
כלל (ל) וזל ש"א

תורה אור השלם

- [illegible]

לְעוֹי רַעֲשׁי

מוקיי"ר, לקנות את האף.
אשקיל"א
[אישקיליט"א]. פעסון
קטן.